

Comunicat del Casal Popular 'El Tallaret' en motiu del Dia Internacional contra la Violència de Gènere

Un any més arriba el 25 de novembre, i ens toca denunciar les múltiples formes de violència en que s'expressa el masclisme i que pateixen les nenes i dones del nostre territori i d'arreu del planeta.

En les últimes setmanes, a través dels mitjans de comunicació, hem sigut testimonis d'una allau de femicidis en diferents parts de l'Estat Espanyol, mentre que des del 2010 fins al darrer any se'n van registrar 681, i als Països Catalans ja han assassinat 32 dones en el que portem d'any. Són dades esfereïdores que, malauradament, no ens cansarem de repetir que tan sols són la punta més visible d'un enorme iceberg. Un iceberg que es sustenta sota múltiples formes de violència molt més esteses i subtils, que sovint observem amb indiferència o que seguim normalitzant com a fets culturals i de les que, per suposat, mai se'n fan notícies.

Per sort, cada dia som més conscients que no cal arribar a una pallissa per parlar de violència masclista. Sinó que tot comença molt abans: amb l'amenaça, l'insult, la possessivitat, el menyspreu, la humiliació o el xantatge emocional, entre d'altres mecanismes que ens dobleguen i ens fan mal. També som conscients que no tot acaba en l'àmbit de la parella, sinó que dia a dia ens trobem davant de moltíssimes situacions que malgrat no ser reconegudes en les estadístiques oficials ens afecten a la majoria de dones, a la nostra salut física, psíquica i emocional, i davant les que ens cal trencar el silenci. Parlem, per exemple, del bombardeig constant d'un ideal de bellesa impossible en la publicitat, de les obsessions i riscos de salut provocats pels estereotips de moda, de cobrar menys que els homes per fer la mateixa feina, de les retallades en serveis que ara cobreixen les dones de forma gratuïta, de que la teva parella t'ajudi en les tasques de la llar enlloc de corresponsabilitzar-se, del menysteniment de les nostres opinions, d'haver d'aguantar "piropos" i comentaris sobre els nostre cos quan anem pel carrer quan no els hem demanat, de tenir por tornant sola cap a casa quan és de nit. Aquestes estratègies, juntament amb moltes més, dia a dia intenten sotmetre'ns des dels múltiples àmbits de la nostra vida i ens urgeix eradicar-les de la nostra quotidianitat.

Que ens hagin educat i socialitzat sota els patrons d'una estructura mil·lenària que oprimeix a les dones, no significa que nosaltres l'haguem de seguir reproduint, sinó que és responsabilitat de totes les persones canviar-la, començant per qüestionar-se el paper de cadascú en la perpetuació de tots aquests abusos que patim pel sol fet d'haver nascut dones. Per això, avui, com cada dia, lluitem contra les violències masclistes: per les mortes, que no les oblidem, i per nosaltres, perquè ens volem vives i amb una vida lliure i lliure de violències.

La Creu Alta (Sabadell)
25 de novembre de 2016